

ловъ билъ единъ отъ инициаторитѣ на комплата, и че Пенковъ трѣбalo да се запознае съ него, като такъвъ. Каква стойностъ можемъ да дадемъ на показанията на свидѣтеля Пенкова, азъ вчера говорихъ. Ако допустнемъ, че и сѫда ще отдаде такава стойностъ, каквато имъ отдалохъ азъ, въ та-къвъ случай, ний ще имаме за фактъ, че Миларовъ е писалъ писмо на Пенкова, и че въ това писмо е фигурирало името на Моллова, т. е. въ него сѫ е казвало, че инициатора е Молловъ. Но, г-да сѫдии, както виждате, това не е освѣнъ прe-
зумиція, една доста посрѣдственна улика, която изобличава подсѫдимия, и при това — единственната. Малко по-друго яче би стояло обвинението му, ако свидѣтеля твърдѣше, че такова писмо е получилъ не отъ Миларова, а непосрѣдствено отъ Моллова. Тогасть, естественно, заключението, което можемъ да направимъ, е, че единъ путь подсѫдимия Молловъ пише за комплата, които се готовятъ и на които единъ отъ инициаторитѣ е той, и че единъ путь тѣзи комплата въ дѣйстви-
телностъ сѫществуватъ, — а най-главното доказателство за тѣхното сѫществуване е тѣхния резултатъ, — то той носи отговорностъ за тѣхъ прѣдъ законътъ и при това — като гла-
венъ виновенъ. Но такова заключение ще бѫдемъ въ състо-
яние да направимъ само тогасть, когато писмото би излѣзло отъ д-ръ Моллова; обаче то не иде отъ него, а съвѣтъ отъ другого, който е можалъ колкото да знае, толкозъ и да не знае дѣйствителността. Трѣбва по-напрѣдъ да вѣрваме, че Миларовъ е зналъ, какво д-ръ Молловъ участва въ заговора, а че се тиѣ да отадемъ стойностъ на показанията на Пенкова, какво Миларовъ дѣйствително му писалъ такова писмо, защото и самото писмо не е на лице. Уликата, слѣдователно, е много по-слаба въ втория случай. Нека допуснемъ, че тази сѫщата улика не е така отдалечена, а стои по-близо. Така на примѣръ, вмѣсто Пенковъ да ни свидѣтелствува, че е получилъ писмо отъ Миларовъ, да дойде самъ Миларовъ на сѫдебното слѣ-
дствие и да ни каже, че е чуль отъ д-ръ Моллова, че има за-
говоръ, и че самъ той участва въ него; въ такъвъ случай показанията на Миларова би се равнявали съ ония на Лепав-
цова и ще трѣбва, по отношение на тѣзи показания, да направимъ такъвъ сѫщо анализъ, къкъто направихме вчера на ония на Лепавцова, и който анализъ да ни доведе до резул-
тата, че на тѣзи показания трѣбва да се даде достовѣрностъ,